

בזמנא דאיהו מאיך וכורע בברוך נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהי"ם עליהם
ויורדים בו, מלאכי אלהי"ם עליהם, בזמנא דאיהו קאים בדינא קיימין פלהו ומוליפין עליה זכות,
ויורדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתמא, פלהו נחתין עמיה, פמה דאוקמוהו ביצקב
(בראשית כו ד) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה.

שימני כחותם דא נשמטא דאיהי חקוקה בכורסייא, בזמנא דאיהי אתערא לתמא בעלותא,
פרסייא אתער לעילא, כחותם דא רוח, דאיהו צינרא (יש) (נ"א דש) חקיקא פמלאביא, בזמנא
דאיהי אתערא לתמא בעלותא, מלאכיאת אתערון עמיה לעילא, על זרועה דא נפשא, דאיהי
חקיקא בארבע סטרין דעלמא, בזמנא דאתערא איהי בעלותא לתמא, ארבע סטרין דעלמא
מתערין עמה.

נשמה איהי חותמא, רוחא צינרא דאתון דאנון חקוקין כחותמא, נפשא רשימו דאתון כחותמא,
דאינון רשימין בעיורין דבר נש, פרשימו דחותמא בפתקא, ובההוא רשומא דנפשא אשתמודע
פרצופא בגופא דבר נש, מאן אתר איהו, ובגין דא אוקמוהו, פהאי חותמא פמה רשימין אית
ביה, ארבע, רשימו דאריה תמן, רשימו דשור תמן, רשימו דנשר תמן, רשימו דדמות אדם תמן,
ומאן איהו דרשים לון כחותמא, יהו"ה אמת, דבהאי ארבע רשימין אינון כל ברין דעלמא.

אבל אנמין דעלמא דשקרו ביה, לאו אינון רשימין ביה, אלא כחותמא דשקרא, ואיהו נחש
דמליל שקרא על קודשא בריך הוא, ובגיניה אתמר בארץ מתלא, שקרא לית לה רגלין, וכד
חויא לית ליה רגלין, על גחנה תלה, ועתיד קודשא בריך הוא למחאה שקרא מעלמא, פמה
דאת אמר (ישעיה כה ח) ומחה יהו"ה אלהי"ם המעה מעל כל פנים וכו', הודאי האי חויא איהו
מלאך המות דקטיל לבני נשא, וגרים המעה, דאיהו אל אחר, ובמאי קטיל בסם המות דיליה,
דאיהי גיהנם, ודא איהו סמא"ל.

ובאלין פרצופין דחויין, אתגלייא איהו לבני נשא בארץ שקרא לפתחה לון, ורוא דמלה (תהלים
קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולית לון קיומא, אבל צינרין דחיון אינון
רשימין בשמא דקודשא בריך הוא, פהאי רשימו דמזוזה, דאיהו שד"י מלכר יהו"ה מלגאן,
והאי איהו רשימו דברית מילה, שד"י מלכר יהו"ה מלגאן, שד"י הא אוקמוהא ש תלת אבהן,
דאינון תרין דרועין וגופא, אלין אינון תלת ענפין דש', ד שכנינתא, י צדיק אות ברית מילה,
ועל האי שד"י אתמר (שמות ג) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, פהאי שד"י,
דאיהו מלכר במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאן במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא בריך הוא,
דאתמר פה (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה, (שמות ג) לא נודעתי להם, (דברים ו ח).

וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך, אלין תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא דאיהי שכנינתא,
ולא אתקריב לגפה, הדא הוא דכתיב (במדבר א יח) והזר הקרב ימת, ואתון דמזוז"ת אינון ממש
ז"ז מו"ת, ובגין דא מאן דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו מות מניה, דאיהו שטן, יצר
הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגפיה, ולא ימות על ידיה.

ומאן דמשקר בבבית מילה, הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלכר יהו"ה
מלגאו, מנא לן מהאי קרא משמע (דברים ל יב) מ"י יעל"ה לנ"ו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה,
סופי תיבות יהו"ה, ובדאי מאן דמשקר בבבית מילה, אסתלק מניה יהו"ה ושד"י, ושריא עליה
שטן דאיהו אל אחר, חוץ שריא באתר דיהו"ה מלגאו, וסם מות שריא באתר דשד"י מלכר,
ודא איהו דאמר קרא (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא תב בתיובתא, וסביל פמה
יסורין (ד טו ע"ב) לאעברא ההוא חוץ מתמן, ולסם המות דיליה, דאיהי צרעת ממארת, בכמה
מרעין ומכתשין, עד דלא אשתאר ביה בשרא דאיהי עפרא, ורוא דמלה (ויקרא יד מב) ועפר אחר
יקח וטח את תבית, בגין דנחש עפר לחמו, עד דיתפרנס מההוא בשרא לא יוזז מניה, ועני
חשוב פמת, מה מיתה אנפוי משתניין, בגוונא דא עני אנפוי משתניין, והא אוקמוהו (תהלים יב ט)
פרם זלות לבני אדם, מאי פרם זלות, אלא מאן דאצטריך לברייא אנפוי משתניין בפרום,
וכמה נשוכין דיסורין נשיך ליה ההוא חוץ.

ולא עוד אלא דעני חשיב כמצורע, מה מצורע (ויקרא יג מה) וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני, מה
מצורע מחוץ למחנה מושבו, כך עני פרום ויחה, ועניותא איהי לישראל באתר דצרעתא, וארבע
דיוקנין אינון (ס"א גנין), פארבע גווינין דצרעת, ואינון נגע לבן אדמדם ירקרק בהרת שחורה, הא
ארבע, וכלהו אית לון אתריין ידיעאן בגופא, ומנהון אתיין לבני נשא פמה מרעין, לבן ואדמדם
חלב טמא וכבה, ירקרק מרה, בהרת שחורה טחול, ומנהון נבעין ארבע מיני מרעין, ואינון מרה
חורא, מרה סומקא, מרה ירוקא, מרה אופמא.

ואם תב בתיובתא, נחית עליה סם חיים דאיהי שכינתא, ואתמר ביה (ישעיהו י) ושב ורפא לו
מאלין מיני מרעין, ומחיה ליה ממיתה דעניותא, פמה דאת אמר (יחזקאל יא לב) והשיבו וחינו,
דישראל בזמנא דאינון עניים קרויים מתים, ובגניניהו אתמר שובו וחינו, ולית עניותא פעניותא
דאורייתא, דמאן דלא אית ביה אורייתא אתקרי מת, אסוותא דיליה מאי הוא לההוא עלמא,
אורייתא, דאתמר ביה (משלי ג יח) עץ חיים היא וגומר, ואיהי אסוותא לכל מרעין, פמה דאת אמר
(שם ח) רפאות תהי לשרך וכו'.

שימיני כחותם (שיר ח ו), מאי חותם פהאי אתר, דא אות שבת ויום טוב, דאיהו שקיל לבבית מילה,
בגוונא דא שבת, ש' לקבל שיין דשם שד"י, כלילא מתלת חיוון עלאין, מתלת אבהון, ב' דא ד',
דאיהי רביעאה לאבהון, ורביעאה לתלת חיוון, ואיהי דמות אדם, ולאז אדם, הדא הוא דכתיב
(יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם, אלא מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שבת ביה שד"י, יהו"ה
הוא רשות היחיד רחבו ארבעה ונבהו עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, י' דשד"י לקבל אות דשבת
ויזמין טבין, י' ביה אתרמיזו עשר ספירן.

האי רשימו איהו לברא דמלכא, אבל לעבדא דמלכא רשימו דיליה שד"י, מספרא דההוא
דאתמר ביה (ישעיהו מג ז) כל הנקרא בשמי וכו', ומאי ניהו מטטרו"ן, דסליק לחשבון שד"י, ואיהו
אדם זעירא בדיקנא דלעילא, ודא איהו אם פפנים אם פעבדים וכו'.

מָאן דַּאִיהוּ רְשִׁימוּ דַּאֲרִיָּה בְּחֻתְמָא דִּילִיהּ אִיהוּ תְּוֹר בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ בְּחֻתְמָא דְשׁוּר אִיהוּ
סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ בְּחֻתְמָא דְנִשְׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דַּאִיהוּ בְּחֻתְמָא דְדַמּוּת
אָדָם אִיהוּ אוּקְם בְּאַנְפוּי, כְּגוֹנָא דַּאֲרִיָּתָא דַּאֲתַמַּר (שיר א ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֶה.

שִׁימְנֵי כְּחוֹתֵם, דָּא אֲרִיָּתָא, דַּאֲתַמַּר בְּהַ (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיָּתָה בְּפִיהוּ, וְאִיהִי כְּלִילָא מִעֲשֵׂר
אֲמִירָן דַּאֲנּוֹן י', וּמִעֲשֵׂר דְּבָרָן דַּאֲנּוֹן ה"ה, וּמֵאֵי תּוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לֶבֶד דָּא
ל"ב אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבָּן ל"ב, דִּתְלִיין מִן ו', דַּאִיהוּ ו' זְמַנִּין טוֹב, וּבְהַ אֲשַׁתְּלִים (ג"א ו) שְׁמָא דַּאֲרִבְעִין
וְתַרְיין אֲתַנּוֹן, דִּבְהוֹן אֲתַבְּרִיא: שְׁמֵיא וְאַרְעָא וְכָל מַה דַּאִית בְּהוֹן, וְדָא אִיהוּ רְזָא כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי
(ישעיה סג ד), לְבִי סָלִיק מ"ב, וּיְכַל"ו ע"ב שְׁמֵהֶן דְּשְׁמָא מְפָרְשׁ, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר לְלִבִּי גְלִיתִי, וְלֹאֲבָרִי
דַּאֲנּוֹן רַמ"ח פְּקוּדֵין דַּאֲרִיָּתָא לֹא גְלִיתִי, וּבְהַאי וּיְכַל"ו (ה' בְּשֵׁשִׁי דַּאִיהוּ פּו', וְדָא אִיהִי וַיְהִי